

УСЕРЕДНЕННЯ НЕЛІНІЙНИХ КОЛИВНИХ СИСТЕМ ВИЩОГО НАБЛИЖЕННЯ ІЗ ЗАПІЗНЕННЯМ

А. М. Самойленко

*Ин-т математики НАН України
Україна, 01601, Київ 4, вул Терещенківська, 3
e-mail: sam@imath.kiev.ua*

Я. Й. Бігун

*Чернів. нац. ун-т
Україна, 58012, Чернівці, вул. Університетська, 28
e-mail: bigun@math.chdu.cv.ua*

A method of averaging in the phase variables is substantiated for oscillation resonance systems, with a delay, defined on a bounded interval or a semiaxis. Error estimates depending on the small parameter are obtained for the averaging method.

Для коливних резонансних систем із запізненням на скінченному відрізку і на півосі обґрунтовано метод усереднення за швидкими змінними. Одержано оцінки похибки методу, явно залежні від малого параметра.

Проблема обґрунтування методу усереднення для багаточастотних систем звичайних диференціальних рівнянь вищого наближення досліджувалась в [1–3]. Асимптотичні наближення для розв'язків систем із повільно змінним обмеженим запізненням у резонансному випадку побудовано в [4, 5]. Метод усереднення для систем вищого наближення із m , $m \geq 1$, частотами, залежними від „повільного часу” $\tau = \varepsilon t$ (ε — малий додатний параметр), обґрунтовано в [6].

У даній роботі розглядається система з повільними і швидкими змінними вищого наближення, вектор частот якої залежить і від повільних змінних. Одержано оцінку похибки методу усереднення, яка ґрунтується на оцінках відповідних осциляційних інтегралів [7]. Метод оцінок осциляційних інтегралів для дослідження коливних резонансних систем, запропонований у [8], набув свого розвитку в [2].

1. Постановка задачі і припущення. Нехай D — обмежена область в \mathbb{R}^n , $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0]$, $L = \text{const} > 0$, $\tau \in [0, L] = I$, функції $\lambda, \sigma, \tau: I \rightarrow I$, причому $\lambda(\tau) \leq \tau$, $\sigma(\tau) \leq \tau$ і $\theta(\tau) \leq \tau$; $r \geq 0$ і $m \geq 1$ — цілі числа.

Розглянемо систему, яку називають [2, 3] системою вищого наближення:

$$\frac{dx}{d\tau} = \sum_{\nu=0}^r \varepsilon^\nu \mathbf{X}^{(\nu)}(\tau, x, x_\lambda) + \varepsilon^{r+1} \mathbf{X}(\tau, x, x_\lambda, \varphi, \varphi_\theta, \varepsilon), \quad (1)$$

$$\frac{d\varphi}{d\tau} = \frac{\omega(\tau, x, x_\sigma)}{\varepsilon} + \sum_{\nu=0}^r \varepsilon^{\nu-1} \mathbf{Y}^{(\nu)}(\tau, x, x_\lambda) + \varepsilon^r \mathbf{Y}(\tau, x, x_\lambda, \varphi, \varphi_\theta, \varepsilon).$$

Тут $x, x_\lambda \in D$, $\varphi, \varphi_\theta \in \mathbb{R}^m$, $x_\lambda(\tau) = x(\lambda(\tau))$, $x_\sigma(\tau) = x(\sigma(\tau))$. Вектор-функція $A = [X(\tau, x, z, u, v, \varepsilon), Y(\tau, x, z, u, v, \varepsilon)]$ 2π -періодична за змінними $u_\nu, v_\nu, \nu = 1, \dots, m$, $Y^0(\tau, x, z) \equiv 0$.

Відповідна (1) усереднена за швидкими змінними на кубі періодів система набирає вигляду

$$\begin{aligned} \frac{d\bar{x}}{d\tau} &= \sum_{\nu=0}^r \varepsilon^\nu X^{(\nu)}(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\lambda) + \varepsilon^{r+1} X_0(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\lambda, \varepsilon), \\ \frac{d\bar{\varphi}}{d\tau} &= \frac{\omega(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\sigma)}{\varepsilon} + \sum_{\nu=0}^r \varepsilon^{\nu-1} Y^{(\nu)}(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\lambda) + \varepsilon^r Y_0(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\lambda, \varepsilon). \end{aligned} \quad (2)$$

Введемо такі позначення: $A^{(\nu)} = [X^{(\nu)}, Y^{(\nu)}]$, $\nu = 0, 1, \dots, r$; $A_0 = [X_0, Y_0]$, $C_{x,z}^l(G, a)$ — простір неперервно диференційованих за змінними x, z до порядку l включно функцій для кожного $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0]$ в області $G = I \times D \times D \times \mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^m \times (0, \varepsilon_0]$, обмежених разом із частинними похідними в цій області сталою $a > 0$. Якщо $x \in \mathbb{R}^n$, то $\|x\| = |x_1| + \dots + |x_n|$.

Нехай виконуються такі умови:

1°. Для кожного $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0]$ вектор-функції A , $A^{(\nu)}$, $A_0 \in C_u^1(G, a_1)$, $\omega \in C_{\tau, x, x_\sigma}^p(G_1, a_2)$, де $u = (\tau, x, z, \varphi, \varphi_\theta)$, $G_1 = I \times D \times D$, p — деяке ціле число, $p \geq 2m - 1$.

2°. Функції $\lambda \in C^1(I, a_3)$, $\sigma \in C^p(I, a_3)$, $\theta \in C^{p+1}(I, a_3)$,

$$\left| \frac{d\lambda(\tau)}{d\tau} \right| \geq a_4^{-1} > 0, \quad \tau \in I.$$

Будемо вважати, що аналогічні нерівності із сталою a_4 виконуються і для функцій $\sigma(\tau)$ і $\theta(\tau)$.

3°. Існує єдиний розв'язок системи першого наближення для повільних змінних

$$\frac{d\xi}{d\tau} = X^{(0)}(\tau, \xi, \xi_\lambda), \quad \tau \in I, \quad (3)$$

$\xi(0) = x_0 \in D$, який належить області D разом із деяким ρ -околом.

4°. Для коефіцієнтів Фур'є вектор-функції $A(\tau, x, z, u, v, \varepsilon)$ вздовж розв'язку системи першого наближення (3) справджується нерівність

$$\begin{aligned} \sum_{\|k\|+\|l\| \neq 0} \left[\sup_{G_2} \|A_{kl}\| + (\|k\| + a_4 \|l\|)^{-1} \left(\sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial \tau} \right\| + \right. \right. \\ \left. \left. + \sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial x} \right\| + a_3 \sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial x_\lambda} \right\| \right) \right] \leq a_5, \quad G_2 = I \times (0, \varepsilon_0]. \end{aligned}$$

5°. На проміжку I визначено матрицю $(V^T(\tau)V(\tau))^{-1}V^T(\tau)$. Тут $V(\tau)$ — $(p \times 2m)$ -вимірна матриця з елементами

$$V_{ij}(\tau) = \frac{d^{i-1}}{d\tau^{i-1}}(\omega_j(\tau, \xi(\tau), \xi(\sigma(\tau)))),$$

$$V_{im+j}(\tau) = \frac{d^{i-1}}{d\tau^{i-1}} \left(\omega_j(\theta(\tau), \xi_\theta(\tau), \xi_\theta(\sigma(\tau))) \frac{d\theta}{d\tau} \right), \quad j = 1, \dots, m, \quad i = 1, \dots, p+1.$$

Покажемо, що при виконанні зазначених умов для досить малого $\varepsilon_0 > 0$ справджується оцінка

$$\eta(\tau, \varepsilon) \equiv \|x(\tau, \varepsilon) - \bar{x}(\tau, \varepsilon)\| + \varepsilon \|\varphi(\tau, \varepsilon) - \bar{\varphi}(\tau, \varepsilon)\| \leq c_1 \varepsilon^q \quad \forall (\tau, \varepsilon) \in I \times (0, \varepsilon_0], \quad (4)$$

де $c_1 = \text{const} > 0$, $q = r + 1 + 1/p$, $x(0, \varepsilon) = \bar{x}(0, \varepsilon)$, $\varphi(0, \varepsilon) = \bar{\varphi}(0, \varepsilon)$.

2. Система першого наближення. Для системи (2) існує $\tau_1(\varepsilon) \in (0, L]$ таке, що для будь-якого $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0]$ на півінтервалі $[0, \tau_1)$ визначено розв'язок $[\bar{x}(\tau, \varepsilon), \bar{\varphi}(\tau, \varepsilon)]$. За умовою 1° для $\varepsilon_0 \leq 0,5$ і $\bar{x}(0, \varepsilon) = \xi(0)$

$$\begin{aligned} \|\bar{x}(\tau, \varepsilon) - \xi(\tau)\| &\leq a_1 \int_0^\tau (\|\bar{x}(s, \varepsilon) - \xi(s)\| + \|\bar{x}_\lambda(s, \varepsilon) - \xi_\lambda(s)\|) ds + 2a_1 \tau \varepsilon \leq \\ &\leq a_1(1 + a_4) \int_0^\tau \|\bar{x}(s, \varepsilon) - \xi(s)\| ds + 2a_1 \tau \varepsilon. \end{aligned}$$

Звідси на підставі нерівності Гронуолла одержуємо

$$\|\bar{x}(\tau, \varepsilon) - \xi(\tau)\| \leq c_2 \varepsilon, \quad (5)$$

де $c_2 = 2a_1 L \exp[a_1(1 + a_4)L]$.

Якщо $\varepsilon_0 = \min(0,5; \varepsilon_1)$, де $2c_2 \varepsilon_1 \leq \rho$, то $\tau \geq L$ і для будь-яких $(\tau, \varepsilon) \in I \times (0, \varepsilon_0]$ розв'язок $\bar{x}(\tau, \varepsilon)$ належить D разом із $\rho/2$ -околом.

3. Обґрунтування методу усереднення на I .

Теорема 1. Нехай виконуються умови 1° – 4°. Тоді існує $\varepsilon_0 > 0$ таке, що для будь-яких $(\tau, \varepsilon) \in I \times (0, \varepsilon_0]$ справджується оцінка (4).

Доведення. Із неперервності правих частин (1) випливає, що існує $\tau_2(\varepsilon) > 0$ таке, що для будь-яких $(\tau, \varepsilon) \in (0, \tau_2) \times (0, \varepsilon_0]$ існує єдиний розв'язок $[x(\tau, \varepsilon), \varphi(\tau, \varepsilon)]$ системи (1). Із систем (1) і (2), враховуючи (5), для $\tau \in (0, \tau_2]$ одержуємо

$$\begin{aligned} \eta(\tau, \varepsilon) &\leq (1 + a_4) \left(a_2 + a_1 \sum_{\nu=0}^r \varepsilon^\nu \right) \int_0^\tau \|x(s, \varepsilon) - \bar{x}(s, \varepsilon)\| ds + \\ &+ \varepsilon^{r+1} \int_0^\tau \|A(s, x, x_\lambda, \varphi, \varphi_\theta, \varepsilon) - A(s, \bar{x}, \bar{x}_\lambda, \bar{\varphi}, \bar{\varphi}_\theta, \varepsilon)\| ds + \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& + \varepsilon^{r+1} \int_0^\tau \|A(s, \bar{x}, \bar{x}_\lambda, \bar{\varphi}, \bar{\varphi}_\theta, \varepsilon) - A(s, \xi, \xi_\lambda, \bar{\varphi}, \bar{\varphi}_\theta, \varepsilon)\| ds + \\
& + \varepsilon^{r+1} \int_0^\tau \|A_0(s, \bar{x}, \bar{x}_\lambda, \varepsilon) - A_0(s, \xi, \xi_\lambda, \varepsilon)\| ds + \\
& + \varepsilon^{r+1} \sum_{\|k\|+\|l\|\neq 0} \int_0^\tau \|A_{kl}(s, \xi, \xi_\lambda, \varepsilon) \exp[i(k, \varphi) + i(k, \bar{\varphi}_\theta)] ds\| \leq \\
& \leq (2a_1 + a_2)(1 + a_4) \int_0^\tau \eta(s, \varepsilon) ds + 4a_1 c_2 L \varepsilon^{r+2} + \varepsilon^{r+1} \sum_{\|k\|+\|l\|\neq 0} \|I_{kl}(\tau, \varepsilon)\|. \quad (6)
\end{aligned}$$

Тут I_{kl} — осциляційний інтеграл вигляду

$$I_{kl}(\tau, \varepsilon) = \int_0^\tau F_{kl}(s, \varepsilon) \exp\left\{\frac{i}{\varepsilon} \int_0^s \gamma_{kl}(z) dz\right\} ds.$$

Вектор-функція

$$F_{kl}(s, \varepsilon) = A_{kl}(s, \xi(s), \xi_\lambda(s), \varepsilon) \exp\left\{-\frac{i}{\varepsilon} \int_0^s \gamma_{kl}(z) dz + i(k, \bar{\varphi}(\tau, \varepsilon)) + i(l, \bar{\varphi}_0(\tau, \varepsilon))\right\},$$

$$\gamma_{kl}(s) = (k, \omega(s, \xi(s), \xi_\sigma(s))) + (l, \omega(\theta(s), \xi_\theta(s), \xi_\theta(\sigma(s)))).$$

Виконання співвідношення $\gamma_{kl}(s) = 0, \|k\| + \|l\| \neq 0$, є умовою резонансу в точці $s \in I$. Наявність резонансів у системі значно ускладнює її дослідження [1–3].

Умови 1°, 2° і 4° дають змогу скористатись для I_{kl} оцінкою [7]

$$\begin{aligned}
\|I_{kl}(s, \varepsilon)\| \leq c_3 \varepsilon^{1/p} & \left(\sup_{I \times (0, \varepsilon_0]} \|F_{kl}(s, \varepsilon)\| + \right. \\
& \left. + (\|k\| + a_4 \|l\|)^{-1} \sup_{I \times (0, \varepsilon_0]} \left\| \frac{dF_{kl}(s, \varepsilon)}{ds} \right\| \right), \quad (\tau, \varepsilon) \in [0, \tau_2) \times (0, \varepsilon_0].
\end{aligned}$$

На підставі умов 1°, 2° одержуємо

$$\|F_{kl}(\tau, \varepsilon)\| \leq \sup_{G_2} \|A_{kl}(\tau, \xi(\tau), \xi(\lambda(\tau)))\|,$$

$$\begin{aligned}
\left\| \frac{dF_{kl}}{d\tau}(\tau, \varepsilon) \right\| &\leq \sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial \tau} \right\| + a_1 \left(\sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial x} \right\| + a_3 \sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial x_\lambda} \right\| \right) + \\
&+ \frac{1}{\varepsilon} \sup_{G_2} \|A_{kl}\| \left[\left\| (k, \omega(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\sigma) - \omega(\tau, \xi, \xi_\sigma)) + \right. \right. \\
&+ \left. \left. (l, \omega_\theta(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\sigma) - \omega(\tau, \xi, \xi_\sigma)) \frac{d\theta}{d\tau} \right\| + \right. \\
&+ \left. \left\| \left(k, \sum_{\nu=0}^{r-1} \varepsilon^\nu Y^{(\nu)}(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\lambda) + \varepsilon^r Y_\theta(\tau, \bar{x}, \bar{x}, \varepsilon) \right) \right\| + \right. \\
&+ \left. \left\| \left(l, \sum_{\nu=0}^{r-1} \varepsilon^\nu Y_0^{(\nu-1)}(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\lambda) + \varepsilon^{r+1} (Y_0(\tau, \bar{x}, \bar{x}_\lambda, \varepsilon))_\theta \frac{d\theta}{d\tau} \right) \right\| \right] \leq \\
&\leq \sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial \tau} \right\| + a_1 \left(\sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial x} \right\| + a_3 \sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial x_\lambda} \right\| \right) + \\
&+ 2a_1 a_2 (1 + c_2) [\|k\| + a_3 \|l\|].
\end{aligned}$$

Враховуючи умову 4°, маємо

$$\begin{aligned}
\sum_{\|k\|+\|l\|\neq 0} \|I_{kl}\| &\leq c_3 \varepsilon^{1/p} \sum_{\|k\|+\|l\|\neq 0} [(1 + 2a_1 a_2 (1 + c_2)) \sup_{G_2} \|A_{kl}\| + \\
&+ (1 + a_1)(\|k\| + a_4 \|l\|)^{-1} \left(\sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial \tau} \right\| + \sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial x} \right\| + a_3 \sup_{G_2} \left\| \frac{\partial A_{kl}}{\partial x_\lambda} \right\| \right)] \leq \\
&\leq a_5 c_3 (1 + 2a_1 a_2 (1 + c_2)) \varepsilon^{1/p} \equiv c_4 \varepsilon^{1/p}.
\end{aligned}$$

Нарешті, із (6) на підставі нерівності Гронуолла одержуємо потрібну оцінку

$$\eta(\tau, \varepsilon) \leq \varepsilon^q (c_4 + 4a_{12} L \varepsilon^{\frac{p-1}{p}}) \exp[(2a_1 + a_2)(1 + a_4)L] \leq 2c_4 \varepsilon^q,$$

якщо $\varepsilon \leq \varepsilon_2 = (4a_{12} L / c_4)^{p/(1-p)}$.

Крім того, якщо $\varepsilon_0 \leq \varepsilon_3 = (\rho/4c_4)^{1/q}$, то $\tau_2 \geq L$, тому нерівність (4) справджується для $\tau \in I$. Отже, теорему доведено.

4. Усереднення на півосі. Як і для випадку багаточастотної системи [2], яка описується звичайними диференціальними рівняннями, чи системи першого наближення із запізненням [7], покажемо, що для повільних змінних виконується оцінка, аналогічна (4), і для $R_+ = [0, \infty)$.

Доведемо спочатку лему.

Лема. Нехай вектор-функція $F(x) = (F_1(x), \dots, F_k(x))^T$ визначена в області $S \subset \mathbb{R}^n$, $F \in C^2(S)$ і

$$\sum_{\alpha=1}^k \sup_{x \in S} \left\| \frac{\partial^2 F}{\partial x \partial x_\alpha}(x) \right\| \leq a_6. \quad (7)$$

Тоді для $x, x + \Delta \in S$ для вектор-функції $r(x) = F(x + \Delta) - F(x) - \frac{\partial F(x)}{\partial x} \Delta$ виконується нерівність

$$\|r(x)\| \leq \frac{1}{2} a_6 k \|\Delta\|^2. \quad (8)$$

Доведення. Справді,

$$\begin{aligned} \|r(x)\| &= \sum_{\alpha=1}^k |r_\alpha(x)| \leq \frac{1}{2} \sum_{\nu} \sum_{\alpha} \sum_{\beta} \left| \frac{\partial^2 F_\nu}{\partial x_\alpha \partial x_\beta}(x + \theta_\nu \Delta) \Delta_\alpha \Delta_\beta \right| \leq \\ &\leq \frac{1}{2} \sum_{\alpha} |\Delta_\alpha| \sum_{\beta} |\Delta_\beta| \sum_{\nu} \max_{\nu} \left| \frac{\partial^2 F_\nu}{\partial x_\alpha \partial x_\beta}(x + \theta_\nu \Delta) \right| \leq \\ &\leq \frac{1}{2} k \|\Delta\| \sum_{\alpha} |\Delta_\alpha| \max_{\beta} \left| \frac{\partial^2 F_{\nu_0}}{\partial x_\alpha \partial x_\beta}(x + \theta_{\nu_0} \Delta) \right| \leq \\ &\leq \frac{1}{2} k \|\Delta\|^2 \sum_{\alpha} \left\| \frac{\partial^2 F_\nu}{\partial x_\alpha \partial x}(x + \theta_{\nu_0} \Delta) \right\| \leq \\ &\leq \frac{1}{2} k \|\Delta\|^2 \sum_{\alpha} \sup_{x \in S} \left\| \frac{\partial^2 F}{\partial x_\alpha \partial x}(x) \right\| \leq \frac{1}{2} k a_6 \|\Delta\|^2. \end{aligned}$$

Лему доведено.

Нехай $\bar{x}^0(\tau, \varepsilon) = \bar{x}(\tau, 0, x^0, \varepsilon)$ — розв'язок усередненого рівняння (2), $\bar{x}(0, 0, x^0, \varepsilon) = x^0$. Відповідне рівняння у варіаціях набирає вигляду

$$\frac{dv}{d\tau} = A_1(\tau, \varepsilon)v + A_2(\tau, \varepsilon)v_\lambda, \quad (9)$$

де

$$A_\alpha(\tau, \varepsilon) = \sum_{\nu=0}^{r+1} \varepsilon^\nu \frac{\partial X^{(\nu)}}{\partial u_\alpha}(\tau, \bar{x}^0(\tau, \varepsilon), \bar{x}_\lambda^0(\tau, \varepsilon)), \quad \alpha = 1, 2,$$

$$X^{(\nu)}(\tau, u_1, u_2) \equiv X^{(\nu)}(\tau, x, x_\lambda), \quad X^{(r+1)}(\tau, u_1, u_2, \varepsilon) \equiv X_0(\tau, u_1, u_2, \varepsilon).$$

Теорема 2. Нехай функції у правих частинах систем (1) і (2) задовольняють такі умови:

- 1) для $\tau \in R_+$ виконуються умови 1°, 2° і 4°;
- 2) на R_+ існує єдиний розв'язок системи (2), причому $\bar{x} = \bar{x}^0(\tau, \varepsilon)$ належить D разом із деяким ρ -околом;
- 3) функція Коші $C(\tau, s)$ [9] лінійної системи (9) задовольняє оцінку

$$\|C(\tau, s, \varepsilon)\| \leq B e^{-\gamma(\tau-s)}, \quad \tau \geq s \geq 0, \quad (10)$$

де $2B > 1$ і $\gamma > 0$ — не залежні від ε сталі;

4) функції $\frac{d^i \omega_\nu(\tau, \xi(\tau), \xi_\sigma(\tau))}{d\tau^i}$ і $\frac{d^i}{d\theta} \theta(\tau)$, $i = 0, 1, \dots, p$, $\nu = 1, \dots, t$, рівномірно неперервні на \mathbb{R}_+ і норма матриці $(V^T V)^{-1} V^T$, обчислена вздовж розв'язку $\xi = \xi(\tau)$, обмежена на \mathbb{R}_+ ;

5) $X^{(\nu)} \in C_u^2(G_1)$, $u = [u_1, u_2]$, і

$$\sum_{\alpha=0}^{2n} \sup_{G_1} \left\| \frac{\partial^2 X^{(\nu)}}{\partial u \partial u_\alpha} \right\| \leq a_6;$$

6) $\sup_{\tau \in R_+} (\tau - \lambda(\tau)) \leq a_7$.

Тоді для досить малого $\varepsilon > 0$, всіх $\tau \in R_+$ і $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0]$ справджується нерівність

$$\|x(\tau, \varepsilon) - \bar{x}^0(\tau, \varepsilon)\| \leq c_5 \varepsilon^q. \quad (11)$$

Доведення. Нехай $\varepsilon_0 \leq \varepsilon_4$, $4c_1 \varepsilon_4^q \leq \rho$. На підставі теореми 1 розв'язок системи (1) існує на деякому максимальному півінтервалі $[0, \tau_3(\varepsilon))$, $\tau_3 > L$. Подамо півінтервал $[0, \tau_3)$ у вигляді

$$[0, \tau_3) = \bigcup_{\nu=0}^N I_\nu,$$

де $I_\nu = [\nu L, (\nu+1)L]$, $\nu = 0, 1, \dots, N$, $N \geq 1$, $I_N = [NL, \tau_3)$, $L = \text{const} > 0$.

Позначимо через $x(\tau, x^0, \varphi^0, \varepsilon)$ компоненту розв'язку системи (1), $x(0, x^0, \varphi^0, \varepsilon) = x^0$, $\tau^\nu = \nu L$, а через $\bar{x}(\tau, \tau^\nu, x^\nu, \varepsilon)$ — розв'язок першого із рівнянь (2) для $\tau \in I_\nu$, $\bar{x}(s, \tau^\nu, x^\nu, \varepsilon) = x(s, x^0, \varphi^0, \varepsilon)$, $s \in I_{\nu-1} \cap [\lambda(\tau^\nu), \tau^\nu]$.

Введемо заміну

$$\bar{x}(\tau, \tau^\nu, x^\nu, \varepsilon) = \bar{x}^0(\tau, \varepsilon) + z(\tau, \varepsilon), \quad \tau \geq \tau^\nu.$$

Для $z(\tau, \varepsilon)$ маємо рівняння

$$\frac{dz}{d\tau} = A_1(\tau, \varepsilon)z + A_2(\tau, \varepsilon)z_\lambda + R(\tau, z, z_\lambda, \varepsilon),$$

де

$$R(\tau, z, z_\lambda, \varepsilon) = \sum_{\nu=0}^{r+1} \varepsilon^\nu R_\nu,$$

$$R_\nu = X^{(\nu)}(\tau, z + \bar{x}^0, z_\lambda + \bar{x}_\lambda^0) - X(\tau, \bar{x}^0, \bar{x}_\lambda^0) - \frac{\partial X^{(\nu)}}{\partial u_1}(\tau, \bar{x}^0, \bar{x}_\lambda^0)z - \frac{\partial X^{(\nu)}}{\partial u_2}(\tau, \bar{x}^0, \bar{x}_\lambda^0)z_\lambda.$$

На підставі леми, умови 5 і $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0]$ маємо

$$\|R\| \leq \frac{1}{2}n\| [z, z_\lambda] \|^2 \sum_{\nu=0}^{r+1} \varepsilon^\nu \sum_{\alpha=1}^{2n} \sup_{G_2^\rho} \left\| \frac{\partial^2 X^{(\nu)}}{\partial u \partial u_\alpha}(\tau, u_1, u_2) \right\| \leq a_6 n \| [z, z_\lambda] \|^2. \quad (12)$$

Оцінка (12) і умова 3 дають змогу скористатись також оцінкою [9] (теорема 1)

$$\|z(\tau, \varepsilon)\| \leq c_6 e^{(-\gamma(\tau - \tau^\nu))} \max_{[\lambda(\tau^\nu), \tau^\nu]} \|z(s, \varepsilon)\|, \quad \tau \geq \tau_\nu, \quad (13)$$

де $c_6 = B(1 + a_7)e^{a_7\gamma}$.

Виберемо $L = \gamma^{-1} \ln(2c_6)$. На проміжку I_0 маємо $\max \|x(\tau, x^0, \varphi^0, \varepsilon) - \bar{x}^0(\tau, \varepsilon)\| \leq c_1 \varepsilon^q$. Для $\tau \in I_\nu, \nu = 1, \dots, N + 1$, враховуючи оцінки (4), (13) та вибір L , одержуємо

$$\begin{aligned} \max_{\tau \in I_\nu} \|x(\tau, x^0, \varphi^0, \varepsilon) - \bar{x}^0(\tau, \varepsilon)\| &\leq \\ &\leq \max_{\tau \in I_\nu} \|x(\tau, x^0, \varphi^0, \varepsilon) - \bar{x}(\tau, \tau^\nu, x^\nu, \varepsilon)\| + \\ &\quad + c_6 e^{-\gamma L} \|\bar{x}(\tau^\nu, \tau^\nu, x^\nu, \varepsilon) - \bar{x}^0(\tau^\nu, \varepsilon)\| \leq \\ &\leq c_1 \varepsilon^q + c_6 e^{-\gamma L} \max_{\tau \in I_{\nu-1}} \|x(\tau, x^0, \varphi^0, \varepsilon) - \bar{x}(\tau, \tau^{\nu-1}, x^{\nu-1}, \varepsilon)\| \leq \\ &\leq c_1 \varepsilon^q \sum_{\nu=0}^N (c_6 e^{-\gamma L})^\nu \leq 2c_1 \varepsilon^q. \end{aligned}$$

Зауважимо, що аналогічно доводиться той факт, що розв'язок системи першого наближення знаходиться у $2c_2\varepsilon$ -околі усередненого розв'язку $\bar{x}^0(\tau, \varepsilon)$, коли $\tau \in \mathbb{R}_+$ і $\varepsilon \in (0, \varepsilon_0], \varepsilon_0 \leq \varepsilon_5 = \varepsilon_1/2$.

Нехай $\varepsilon = \min_{\nu=1, \dots, 5} \varepsilon_\nu$. Тоді розв'язок $x(\tau, x^0, \varphi^0, \varepsilon)$ належить D разом із $(\rho/4)$ -околом для всіх $\tau \in \mathbb{R}_+, \varepsilon \in (0, \varepsilon_0]$, і для нього виконується оцінка (11) із сталою $c_5 = 2c_1$.

1. Боголюбов Н.Н., Митропольский Ю.А. Асимптотические методы в теории нелинейных колебаний. — М.: Наука, 1974. — 504 с.
2. Самойленко А.М., Петришин Р.І. Багаточастотні коливання нелінійних систем. — Київ: Ін-т математики НАН України, 1998. — 340 с.
3. Гребеников Е.А., Рябов Ю.А. Конструктивные методы анализа нелинейных систем. — М.: Наука, 1979. — 432 с.
4. Медведев Г.Н. Высшие приближения метода усреднения при расчете некоторых систем дифференциальных уравнений с отклоняющимся аргументом // Весн. Моск. ун-та. Сер. 3. — 1966. — № 4. — С. 110–115.

5. Рубаник В.П. Колебания квазилинейных систем с запаздыванием. — М.: Наука, 1969. — 288 с.
6. Бігун Я.Й. Усреднения в колебательных резонансных системах высшего приближения с запаздыванием // Наук. вісн. Чернів. ун-ту: Зб. наук. пр. Математика. — 2000. — Вип. 76. — С. 11–16.
7. Бігун Я.И., Самойленко А.М. Обоснование принципа усреднения для многочастотных систем с запаздыванием // Дифференц. уравнения. — 1999. — **35**, № 1. — С. 7–14.
8. Самойленко А.М. К вопросу обоснования метода усреднения для многочастотных колебательных систем // Там же. — 1987. — **23**, № 2. — С. 267–278.
9. Азбелев Н.В., Малыгина В.В. Об устойчивости тривиального решения нелинейных уравнений с последействием // Изв. вузов. Математика. — 1994. — № 6. — С. 20–27.

Одержано 04.12.2001